Хошея пыгамбериң китабы

Гириш

Хошея пыгамбер Амос пыгамберден соң яшан пыгамбердир. Ол Худайдан гелен ылхамы Демиргазык Ысрайыл патышалыгында кабул эдйәр. Хошея демиргазык пайтагтың, ягны Самарияның б. э. өң 721-нжи йылда сынмагындан озал болан мушакгатлык дөврүнде пыгамберлик эдйәр. Халкың бутпаразлыга йүз уруп, Худая дөнүклик этмеги Хошея пыгамбери өрән гынандыряр. Ол бу дөнүклиги айдың гөркезмек үчин, зынагәр аяла өйленйәр. Аялының оңа дөнүклик эдиши ялы, ысрайыл халкы хем өз Худайына дөнүклик эдйәр. Пыгамбер оларың шейле бивепалыклары өз үстлерине җеза болуп инҗекдигини айдяр. Эмма иң соңунда Худайың Өз халкына болан садык сөйгүси (2:19; 4:1; 6:4, 6; 10:12; 12:7) Онуң гахар-газабындан үстүн чыкяр. Худай сөйгүли халкыны Өзүне гайтарып, гатнашыгы дикелдйәр. Худайың садык сөйгүси 11:8-де шейле беян эдилйәр: *«Эй, Эфрайым, Мен сенден нәдип эл чекейин? Сени нәдип терк эдейин, эй, Ысрайыл?... Калбымда йүрегим гобсунды. Мениң мәхрим йылады».*

Мазмуны

Хошея пыгамбериң никасы ве машгаласы.................................. *1:1–3:5*
Ысрайыла гаршы пыгамберлик..*4:1–13:15*
Ысрайыл халкы тоба эденсоң, Реб вада берйәр........................... *14:1-10*

1-нҗи бап

1 Яхудада Узыяның, Ётамың, Ахазың хем Хизкияның, Ысрайылда Еховаш оглы Яробгамың патышалык эден дөврүнде, Беериниң оглы Хошея Реббиң сөзи аян болды.

Ысрайыл бивепалык эдйәр

2 Хошея Реббиң сөзүниң башлангыҗы:
Реб Хошея: «Гит-де, зынагәр
аяла өйлен.
Ол саңа башга эркеклерден
чага догруп берер.
Чүнки бу юрт Ребден
дашлашып, бүтинлей зына
эдйәр» дийди.
3 Онсоң Хошея гидип, Диблайымың
гызы Гомере өйленди. Ол гөврели
болуп, Хошея үчин бир огул догур-
ды. 4 Реб оңа айтды:

«Оглуң адына Йизрегел[а] дак,
чүнки аз вагтдан Йизрегелиң
ганы үчин,
Ехуның неслине җеза берерин,
Ысрайыл патышалыгыны
тамамларын.
5 Шол гүн Йизрегел дересинде
Ысрайылың яйыны дөверин».
6 Гомер ене-де гөврели болуп,
гыз догурды.
Реб Хошея айтды: «Гызың
адына Лорухама[б] дак,
чүнки мундан буяна
Ысрайыл өйүне рехим эдип
гүнәлерини гечмерин.
7 Яхуда өйүне велин рехим
эдерин.
Мен олары яй, гылыч, уруш,
атлар я атлыларың үсти
билен дәл-де,
өзлериниң Худайы Реббиң
гүйҗи билен халас эдерин».
8 Гомер Лорухаманы сүйтден айран-
соң, гөврели болуп, огул догурды.
9 Реб Хошея шейле дийди:
«Адына Логаммы[в] дак.
Чүнки сиз-ә Мениң халкым дәл,
Менем сизиң Худайыңыз
дәлдирин.

Ысрайыл Худай билен ярашяр

10 Ысрайыл огуллары деңиз
кенарындакы чәге ялы сан-
саҗаксыз
ве мөчберсиз көп болар.
Олара: „Сиз Мениң халкым
дәлсиңиз“ дийлен ерде,
„сиз дири Худайың
огулларысыңыз“ дийлер.
11 Яхуда ве Ысрайыл халклары
яңадан бирлешер,
өзлерине бир баш белләп,
юртда гүлләрлер.
Чүнки Йизрегелиң гүни
бейик болар».

2-нҗи бап

1 «Сиз доганыңызы: „Мениң
халкым“,
аял доганларыңызы: „Рехим
эдиленлер“ дийип
чагырың».

Реб вепасыз Ысрайылы җезаландырар

2 «Гыҗалат бериң эҗеңизе,
гыҗалат,
чүнки ол Мениң аялым дәл;
Мен хем онуң әри дәл;
гой, йүзүнден гөрүнйән
зынахорлыгы,
тенинден азгынлыгы
айырсын.
3 Айырмаса Мен оны эдил
доглан вагтындакы ялы
чув-ялаңач эдерин.
Оны бош чөле, гуры топрага
өврерин.
Тешнеликден өлдүрерин.
4 Чагаларына-да рехим этмерин,
чүнки олар зынадан доглан.
5 Чүнки оларың эҗеси зына этди
ве билинде чага галдырып,
өзүни рысва этди.
Чүнки: „Маңа нан билен
сувумы,
йүңүми, зыгыр матамы,

[а] **1:4** ***Йизрегел*** – серет: 2Пат 9:14-37.
[б] **1:6** ***Лорухама*** – бу сөз *рехим ёк* диймеги аңладяр. Серет: Мср 34:6.
[в] **1:9** ***Логаммы*** – бу сөз *Мениң халкым дәл* диймеги аңладяр. Серет: Мср 6:7.

зейтун ягымы хем ичгими
берйән
ойнашларымың ызындан
гитҗек“ дийди.
6 Онуң ёлуна тикенли чәк
чекерин,
өз ёдаларыны тапмаз ялы,
Онуң гаршысына дивар
гурарын.
7 Ол ойнашларының ызындан
ковалар,
Йөне олар ың ызындан етип
билмез.
Олары гөзләр, йөне тапмаз.
Шонда ол айдар: „Илкинҗи
әримиң янына доланарын,
чүнки өңки ягдайым
хәзиркимден говуды“.
8 Йөне ол билмеди,
галланы, тәзе шерабы, тәзеҗе
ягы берен,
Багал бутуна харчлан
алтыныны,
күмшүни бол эден Мен.
9 Шонуң үчин берен галламы
өз вагтында Мен ызына
аларын,
өз мөвсүминде тәзе шерабымы
гайдып аларын.
Ялаңач беденини өртйән
йүңүми,
зыгырымы ызына аларын.
10 Инди ойнашларының өңүнде
айыбыны ачарын,
хич ким оны Мениң элимден
халас этмез.
11 Онуң бар шадыянлыгыны,
байрамларыны,
Тәзе Ай байрамыны ве Сабат
гүнүни,
әхли дабараларыны тамам
эдерин.
12 Онуң: „Ойнашларымың маңа
берен хакы“ диен
үзүмлигини, инҗир
багларыны вейран эдерин.
Мен олары җеңңеле өврерин,
хайванлара иймит боларлар.

13 Багал бутуна түтетги якан
гүнлери үчин,
оны җезаландырарын.
Шол вагт өзүни халкадыр
йүзүклер билен безәп,
ойнашының ызындан ковалады.
Мени болса унутды».
Муны Реб айдяндыр.

Реббиң халка сөйгүси

14 «Шонуң үчин хәзир оны
ынандырып, чөле алып
барарын,
онуң йүрегини авларын.

15 Ол ерде Мен оңа үзүм багыны
берерин.
Акор[а] даресини Умыт
гечелгесине өврерин.
Шонда яшлык гүнлеринде
болшы ялы,
Мүсүр топрагындан чыканда
болшы кимин,
айдымлар айдар.

16 Шол гүн Мени „Әрим“ дийип
чагырар.
Мундан бейләк „Багалым“[б]
дийип чагырмаз».
Муны Реб айдяндыр.

[а] **2:15** ***Акор*** – бу сөз *бела* диймеги аңладяр.
[б] **2:16** ***Багал*** – еврейче бу сөз *хоҗайын* диймеги аңладяр. Сөзлүге серет.

17 «Дилинден Багал бутларың
атларыны айрарын,
оларың атларыны гайдып
тутмазлар.

18 Шол гүн олар үчин
мейдандакы хайванлар,
асмандакы гушлар,
топракда яшаян сүйренижилер
билен әхт эдишерин.
Юртдан яйы, гылыжы, сөвеш
гошунларыны ёк эдерин.
Аман яшадарын олары.

19 Ысрайыл, сени Өзүме
хемишелик аялым
хөкмүнде кабул эдерин.
Догрулык, адалатлылык хем
садык сөйги,
рехимлилик билен Өзүме
аларын.

20 Мен сени вепадарлык билен
аларын,
сен Мени Реб хөкмүнде
танарсың.

21 Шол гүн Мен җогап берерин»
Муны Реб айдандыр.
«Гөклере-де җогап берерин.
Олар хем ере җогап берерлер.

22 Ер галла, тәзе шераба ве
зейтуна җогап берерлер.
Олар хем Йизрегеле[а] җогап
берерлер.

23 Халкымы топракда Өзүм үчин
экерин.
„Рехим этмедиге“ рехим эдерин.
„Халкым болмадыга“ сен
Мениң халкым диерин.
Ол болса „Сен мениң
Худайымсың“ диер».

3-нжи бап

Хошея ене-де вепасыз аял аляр

1 Реб маңа шейле дийди: «Сен ене
гит-де, аялыңы гетир. Ойнашы бол-
са-да, зына этсе-де, оны сөй. Ине,
ысрайыл халкы-да башга худайла-
ра көңүл берип, бутлара кишмишли
күлчелери хөдүр этмеги халаярлар.
Эмма Мен шонда-да олары сөййә-
рин». 2 Мен аялы он бәш күмүш тең-
ңә ве он бәш батман[б] арпа сатын ал-
дым. 3 Мен аяла шейле дийдим: «Сен
маңа узак гарашмалы, сен башга би-
лен азгынчылык этме. Мен хем са-
ңа якынлашмарын». 4-5 Чүнки ысра-
йыллар узак вагтлап патышасыз, хө-
күмдарсыз, гурбанлыксыз, дикме
дашсыз, эфотсыз, бутсуз яшарлар.
Шондан соң ысрайыллар доланып,
өз Худайы Ребби хем патышасы Да-
вуды гөзләрлер. Ахыркы гүнлерде
болса олар Ребден горкуп, Худайың
ялкавына доланарлар.

4-нжи бап

Реб Ысрайылы айыплаяр

1 «Эй, ысрайыл халкы, Реббиң
сөзүни эшит,
чүнки бу юртда яшаянлар
билен Реббиң давасы бар.
Себәби юртда вепалылык-да,
сөйги-де,
Худайы танамаклык-да ёк.

[а] **2:22** ***Йизрегел*** – бу сөз *Худай экйәр* диймеги аңладяр.
[б] **3:2** ***Он бәш батман*** – еврейче *бир хомер ве бир лесек*. Бу такм. 300 кг деңдир.

2 Гаргыш ве яланчылык,
ганхорлык, огурлык ве
зына.
Җенаятчылык артяр ве ган
үстүне ган дөкүлйәр.

3 Шонуң үчин топрак хасрат
чекйәр.
Онда яшаянлар эҗизлейәрлер.
Сәхрадакы хайванлар хем
асман гушлары,
хатда деңиздәки балыклар
гырылярлар.

4 Хич кес дава этмесин.
Хич кес башганы
айыпламасын.
Сениң халкың рухана гаршы
айыплама гетирйәне
меңзейәндир.

5 Сен гүндизликде,
пыгамбер болса гиҗеликде
сениң билен бүдрәр.
Сениң эҗең Ысрайылы ёк
эдерин.

6 Мениң халкым
билимсизликден вейран
эдилйәр.
Сен билими рет эдениңден соң,
Мен сени Маңа руханы
болмакдан рет эдйәрин.
Сен Худайың кануныны
унуданыңдан соң,
Мен-де сениң чагаларыңы
унударын.

7 Руханылар нәче көпелдигиче,
Мениң гаршыма шонча көп
гүнә этдилер.
Оларың шөхратыны
масгарачылыга өврерин.

8 Руханылар Мениң халкымың
гүнәси билен бесленип,
оларың көпрәк этмиш
этмегине җан чекйәрлер.

9 Халка нәхили болан болса,
руханылара-да шейле болар.
Мен оларың тутан ёллары үчин
җеза берерин.
Эден ишлериниң өвезини
гайтарарын.

10-12 Олар иерлер, йөне доймазлар.
Олар зына эдерлер, эмма
көпелмезлер.
Чүнки Ребби терк эдип, бутлара
чөрңешдилер.
Көне хем тәзе шерап
халкымың дүшүнҗесини
айыряр.
Олар хатда агач бутдан
маслахат сораярлар!
Оларың хасасы велилик эдйәр!
Чүнки зыналык рухы олары
ёлдан чыкарды.
Зына үчин, өз Худайындан
йүз өвүрдилер.

13 Дагың депесинде гурбанлык
кесйәрлер,
байырларда болса садака
берйәрлер.
Дуб, дерек хем дагдан
агачларының ашагында
садака эдйәрлер.
Чүнки оларың көлегеси гойы.
Шонуң үчин гызларыңыз
азгынлык,
гелинлериңиз болса зына
эдйәрлер.

14 Сизиң азгынлык эден
гызларыңыза,

зына эден гелинлериңизе жеза
бермерин.
Чүнки эркеклериңиз лолының
тарапында боярлар.
Сеждегәхдәки лолы билен
гурбанлык эдйәрлер.
Дүшүнжесиз халк болса хеләк
боляр.

15 Эй, Ысрайыл, сен зына этсең-де,
Яхуда бир гүнәли болмасын.
Сиз Гилгала гирмәң, Бейтавене
болса бармаң.
„Ребден ант ичйәрин“ дийип
касам этмәң.

16 Чүнки Ысрайыл боюн эгмезек
гөле ялы хөтжет болды.
Инди Реб олары отлук ерде,
гиң өрүде токлы бакан ялы
бакып билерми?

17 Эфрайым бутлара япышды.
Оны гой!

18 Оларың серхош отурылышыгы
тамамланандан соң,
зына ише гечйәрлер.
Оларың сердарлары
масгарачылыгы сөййәр.

19 Ел олары ганатына орап алар.
Олар гурбанлыклары себәпли
масгара боларлар».

5-нжи бап

1 «Муны эшидиң, эй,
руханылар.
Дыкгат эдиң, эй,
ысрайыллар!
Гулак ас, патышаның өйи!
Сизиң үстүңизден хөкүм
чыкарылар.
Себәби сиз Миспада дузак
болдуңыз.
Таборда гурлан тор
болдуңыз.

2 Бизе газылан гарымы
чуңалтдыңыз.
Йөне Мен барыңызы ёла
саларын.

3 Мен Эфрайымы танаярын,
Ысрайылам Менден гизлин
дәлдир.
Чүнки сен зына этдиң, эй,
Эфрайым.
Ысрайыл хем харамдыр.

4 Буларың эден ишлери Худая
доланмага гоймаяр.
Чүнки оларың калбында зына
рухы бар.
Ребби хем танамаярлар.

5 Ысрайылың текепбирлиги
өзүне гаршы шаятлык
эдйәр.
Ысрайыл хем Эфрайымың
гүнәлерине бүдрәп
йыкылар.
Яхуда хем бирликде
йыкылар.

6 Овнуклы-ирили мал-гаралары
алып,
Ребби гөзлемәге гидерлер.
Йөне Оны тапмазлар.
Чүнки Реб олардан чекилди.

7 Олар никасыз чагалар догруп,
Реббе бивепалык этдилер.
Тәзе Ай байрамы
олары экин мейданлары
билен ювудар.

Реб Ысрайыл билен Яхуда дуйдурыш эдйәр

8 Гибгада шах чал, Рамада
сурнай.
Бейтавенде сөвеш тебилини
уруң.
„Биз сизиң аркаңызда, Бенямин“
дийип,
Бейтавенде җар чекиң.

9 Эфрайым җеза гүнүнде чөле
өврүлер.
Ысрайыл тирелериниң
арасында Мен муны такык
билдирерин.

10 Яхуда хөкүмдарлары арачәк
дашыны сүйшүрйәнлере
меңзейәр.
Мен оларың үстүнден
газабымы сил ялы дөкҗек.

11 Зулум гөрди Эфрайым.
Хөкүм билен эзилди.
Чүнки билип дурубам, бош
хыялың ызындан гитмек
иследи.

12 Шонуң үчин Эфрайыма гүе
ялы боларын,
Яхуданың неслини
чүйредерин.

13 Эфрайым кеселини,
Яхуда ярасыны гөренде,
Эфрайым Ашурың янына
гитди.
Бейик патышадан ярдам
иследи.
Йөне ол сизе шыпа берип
билмез,
яраңыза эм этмез.

14 Мен Эфрайым үчин бир шир,
Яхуданың өйи үчин боларын
арслан.
Олары парчалан хут Мендирин.
Сүйрәп әкидерин,
олары хич ким халас этмез.

15 Олар гүнәлерини боюн алып,
Мениң хузурымы йүрекден
агтарянчалар,
хасратлы ягдайда мени
ызлаянчалар,
Мен өз меканыма гидерин».

6-нҗы бап

Халкың ялан тобасы

1 «Гелиң, Реббе доланалың.
Ол бизи парчалады.
Өзи шыпа берер.
Бизи яралады.
Инди ярамызы даңар.

2 Ики гүнден соңра бизи
дирелдер,
Хас такыгы – үчүнҗи гүни
Ол бизи аяга галдырар.
Онуң хузурында яшарыш.

3 Гелиң, Ребби таналың,
танамага гайрат эделиң.
Ол даң шапагы ялы такык
гелҗек.
Ол ягыш ялы бизе гелҗек,
топрагы гандырян яз ягшы
ялы янымыза гелҗек».

4 «Эй, Эфрайым, саңа нәме эдейин?
Эй, Яхуда, сениң билен нәме
этмели?
Сизиң сөйгиңиз сәхер думаны,
ердәки чыг ялы,
басым ёк боляр.

5 Шоңа гөрә Мен олары
пыгамбериң сөзи билен
парчаладым.
Олары агзымдан чыкан сөз
билен өлдүрдим.
Хөкүмим нур кимин парлаяр.

6 Чүнки Мен гурбанлыгы дәл,
садык сөйгини ислейәрин,
Якма гурбанлыгы дәл, Худайы
танамаклыгы ислейәрин.

7 Олар Адам ата ялы, әхти
боздулар,
ол ерде маңа бивепалык этдилер.

8 Гилгат яманларың шәхери,
гана боялан аяк ызларындан
долудыр.

9 Гаракчылар адамы нәхили
пейлейән болса,
Руханыларың топары-да шейле.
Шекем ёлунда ганхорлык эдип,
эрбет женаята улашярлар.

10 Ысрайыл өйүнде бир горкунч
зат гөрдүм:
Шол ерде Эфрайым зына батды.
Ысрайыл харам эдилди.

11 Мен халкымың өңки
абаданчылыгыны гайтарып
беренимде,
Сениң үчин жеза гүни тайяр
болар, эй, Яхуда».

7-нжи бап

1 «Мен Ысрайыла эм этжек
болсам,
Эфрайымың гүнәлери,
Самарияның писликлери
аян болар.
Чүнки олар хиле гурярлар.
Өйлере огры гирйәр,
көчеде талаңчылык эдйәрлер.

2 Оларың әхли писликлери
Мениң ядымда.
Олар муңа үнс бермейәрлер.
Инди олары эден ишлери
гуршаяр.
Эден ишлери гөзүмиң
өңүндедир.

3 Олар пислиги билен
патышасыны,
яланчылыгы билен
эмелдарларыны
шатландырярлар.

4 Оларың хеммеси
зынагәрдирлер,
Чөрекчиниң тамдыры ялы
гызгындыр.
Югрулан хамыр ажаянча
биширижә оды горжамак
герек дәл.

5 Патышаның мейлис гүнүнде
эмелдарлар шерабың
гызгынына хушуны
йитирйәрлер.
Патыша яман иш эдйәнлер
билен эл-эле берйәр.

6 Олар хиле билен оңа якынлашяр.
Оларың газабы гиҗәниң
соңуна ченли яняр.
Ирден болса ялынлы от ялы
гахары туташяр.

7 Оларың барысы тамдыр ялы
гызгын
Өз хөкүмдарларыны хеләк
эдйәрлер.

Оларың патышаларының
барысы йыкылды.
Хич бири Мени чагырмаяр.

8 Эфрайым башга халклар билен
гарышяр.
Эфрайым бир йүзи бишмедик
петир ялыдыр.

9 Онуң гүйҗүни өзгелер иййәр.
Пархына бармады.
Сачына чал сепилди.
Муны билмейәр.

10 Ысрайылың текепбирлиги
өзүне гаршы шаятлык эдйәр.
Шонда-да олар өз Худайы
Реббе доланмаярлар.
Барыбир Оны гөзлемейәрлер.

11 Эфрайым самсык ве акылсыз
гөгерчин ялы,
я мүсүрлилери чагыряр,
я Ашура гидйәр.

12 Олар гидйәркәлер Мен торумы
оларың үстүне ташларын.
Асманың гушлары ялы олары
ашак индерерин.
Олара пис ишлери үчин
темми берерин.

13 Оларың дат гүнүне! Чүнки
Менден дашлашдылар.
Бела инсин башларына!
Чүнки Маңа гаршы баш
гөтердилер.
Мен олары халас эдердим.
Йөне олар Мен барада ялан
сөз айтдылар.

14 Йүреклеринден маңа перят
этмейәрлер.
Дүшегиң үстүнде ятып
увлаярлар.
Галла я-да тәзе шерап үчин
тенине яра салярлар.
Менден болса йүз
өвүрйәрлер.

15 Мен олара несихат бердим.
Эллерине гүйч-кувват
бердим.
Йөне олар Маңа гаршы
яманлык ниетледилер.

16 Олар ёк зада йүз тутярлар.
Олар ыгтыбарсыз яя
меңзейәрлер.
Олар зәхерли дилинден,
эмелдарлары гылычдан
йыкылар.
Мунуң үчин Мүсүрде оларың
үстүнден гүлҗеклер».

8-нҗи бап

Ысрайыл Ребби рет эдйәр

1 «Сурнайы додагыңа етир.
Чүнки чайкел Реббиң өйүниң
үстүнден айланяр.
Олар Мениң әхтими
бозды, кануныма гаршы
чыкдылар.

2 „Худайымыз, биз – Ысрайыл
Сени танаярыс“ дийип,
Маңа перят эдйәрлер.

3 Ысрайыл ягшылыгы рет этди.
Душман оны ызарлар.

4 Менден сорашман, өзлерине
патышалар белледилер.
Менден сорагсыз сердарлары
сечдилер.

Күмүшден, алтындан
өзлерине вейранчылык
гетирйән бутлар ясадылар.

5 Эй, Самария, Мен сениң гөле
бутуңы бүтинлей рет этдим.
Мениң газабым оларың
гаршысына алавлады.
Хачана ченли олар пәк болуп
билҗек дәл?

6 Чүнки бу бут Ысрайылың
ишидир.
Оны усса ясады. Ол Худай
дәлдир.
Самарияның гөлеси бөлек-
бөлек болар.

7 Олар ел экип, тупан орарлар.
Сүммүлсиз бугдай ун бермез.
Хасыл берәйсе-де, өзгелер
иер.

8 Ысрайыл ювудыландыр.
Олар башга миллетлериң
арасында дерексиз гап
болуп галды.

9 Олар еке айланян гулан ялы,
Ашура гитдилер.
Эфрайым өзүне ойнашлары
сатын алды.

10 Олары башга халклар яран
болмага сатын алса,
Мен олары топлап йыгнарын.
Олар тизара бейик патышаның
салгыдындан сандырарлар.

11 Эфрайым гүнә гурбанлык
бермәге,
көп гурбанлык сыпаларыны
гурды.
Бу гурбанлык сыпалары гүнә
месгени болды.

12 Нәче көп канунлар язсам,
олар муны ят зат хасап
эдйәрлер.

13 Маңа гурбанлыклар гетирйәрлер,
гурбан кесйәрлер, йөне эти
өзлери иййәрлер.
Реб олардан разы дәлдир.
Инди оларың гүнәлери
ятланар. Этмишлерине гөрә
җеза берлер.
Олар Мүсүре доланарлар.

14 Ысрайыл өзүни Яраданы унутды.
Өзүне көшклер гурды.
Яхуда хем галалары көпелтди.
Йөне Мен оларың шәхерине
от гөндерерин.
Галаларыны от ювудар».

9-нҗы бап

1 «Эй, Ысрайыл, шатланма,
бейлеки халклар ялы җошма.
Чүнки сен зына эдип,
Худайыңдан узаклашдың.
Хемме харман ерлеринде сен
зынаның муздуна гөвүн
бердиң.

2 Не дәне, не шерап сизе етер.
Сизиң тәзе шераба болан
умыдыңыз пуҗа чыкар.

3 Сиз Реббиң топрагында
яшамарсыңыз.
Эфрайым Мүсүре доланҗак.
Ашурда харам затлар иерсиңиз.

4 Ысрайыл халкы ичги
садакасыны Реббе бермез.

Гурбанлыкларындан Ол разы
болмаз.
Онуң наны ясхана ериниң
чөреги ялы,
ондан иенлер харам
боларлар.
Чүнки оларың наны диңе гарын
доюрмак үчиндир.
Ол Реббиң өйүне гетирилмез.

5 Байрамчылык гүнүнде,
Реббе дабара гүнүнде нәме
эдерсиңиз?

6 Олар вейранчылыкдан
гутулсалар-да,
Мүсүр олары йыгнап алар.
Мемфис шәхери олары габра
гөмер.
Күмүш хазынасыны
демиртикен өртер.
Чадырларында яндак битер.

7 Оларың жеза гүнлери гелди.
Оларың хасап бермели
гүнлери етди.
Ысрайыл муны билсин.
Этмишлериниң агыр боланы
үчин,
йигренжиниң көплүгинден,
пыгамбери „акмак“,
Рухдан доланлары болса
„дәли“ сайдылар.

8 Пыгамбер мениң Худайымың
Эфрайымда гоян
гаравулыдыр.
Йөне онуң угран ёлларында
дузак гурдулар.
Худайың өйүнде-де оңа
йигренч бар.

9 Гибга гүнлеринде болшы ялы,
Олар агыр хеләкчилиге
дүшдүлер.
Ол этмишлерини ятлар.
Оларың этмишлерине гөрә
жеза бар.

10 Чөлде үзүм тапан ялы, Мен
Ысрайылы тапдым.
Илкинжи миве берен инжир
агажыны гөрен ялы,
Мен ата-бабаларыңызы гөрдүм.
Йөне олар Багалпегор
дагындакы бутуна сежде
эденлеринде,
өзлерини рысвачылыга урдулар.
Гөвүн берен затлары ялы
йигренжи болдулар.

11 Бир гуш кимин Эфрайымың
шөхраты учуп гидер.
Олардан чага өнмез, не
хамыла болар, не-де
гөвреде чага галар.

12 Чагаларыны етишдирсе-де,
балаларыны эллеринден
аларын.
Мен олары терк эденимде,
оларың дат гүнүне!

13 Мен Эфрайымы Сур галасы
ялы, отлук яйлада гөрдүм.
Эмма Эфрайым өз
огулларыны желладың
элине бержек».

14 Бер олара, Реб! Нәме берерсиң?
Аялларына өнелгесиз ятгы,
сүйтсүз гөвүс бер.

15 Реб диййәр: «Оларың Гилгалдакы
ярамаз ишлери үчин,
шол ерде олары йигрендим.

Мен олары өйүмден коварын.
Инди Мен олары халамарын.
Бар хөкүмдары Маңа гаршы
баш гөтердилер.

16 Эфрайым кеселледи, көки
гурады.
Олар миве бермезлер.
Чага догурсалар-да, Мен эзиз
чагаларыны өлдүрҗек».

17 Мениң Худайым олары
рет эдер. Чүнки Оны
диңлемедилер.
Олар миллетлер арасында
сергездан боларлар.

10-нҗы бап

1 Ысрайыл бир гүр шахалы үзүм
агаҗыды, бол-бол миве
гетирди.
Мивеси артдыгыча, шонча
көп гурбанлык сыпасыны
гурды.
Топрагы берекетли
болдугыча, дикме
дашларыны безеди.

2 Оларың йүреги яланчылыкдан
долды.
Языкларына гөрә җеза
аларлар.
Реб оларың гурбанлык
сыпаларыны даргатҗак,
дикме дашларыны
сындырҗак.

3 Олар айдарлар: «Бизде патыша
ёк, Ребден горкмаярыс.
Патыша болса-да, бизе нәме
эдип билерди?»

4 Бош геплейәрлер, ялан касам
билен әхт эдишйәрлер.
Шоңа гөрә-де «адалатлы»
ишлери зәхерли от ялы,
сүрлен мейданда бирден
пейда боляр.

5 Самарияда яшаянлар Бейтавениң
гөлеси үчин горкярлар.
Илаты онуң үчин яс тутар.
Онуң шөхраты билен җошан
бутпараз руханылар
аглаярлар.
Чүнки шөхраты ондан гитди.

6 Гөле бейик патыша үчин совгат
болуп, Ашура әкидилер.
Эфрайым масгараланар,
Ысрайыл агач бутундан уяда
галар.

7 Самария өз патышасы билен
сувуң йүзүндәки чыбык ялы
акып гидер.

8 Ысрайылың гүнәси болан
Авендәки[a] сеждегәхлер ёк
эдилер.
Оларың гурбанлык
сыпаларында яндак хем
гызган битер.
Олар даглара: «Бизи өртүң!»,
байырлара: «Бизиң депәмизе
иниң!» диерлер.

9 «Эй, Ысрайыл, Гибга
гүнлеринден бәри гүнә
этдиңиз.
Олар шол тайда гүнәлерини
довам этдилер.
Пислик эдйәнлере гаршы уруш

[a] **10:8** ***Авен*** – бу сөз *пислик ери* диймеги аңладяр.

Гибгада сизиң үстүңизи
басмазмыка?

10 Мен ислән вагтымда олара
темми берерин.
Өз этмишине ики эссе даңлан
вагтында,
миллетлер оларың
гаршысына бирлешерлер.

11 Эфрайым харман дөвмеги
сөййән өврендикли гөлә
меңзейәрди.
Мен онуң овадан бойнуна
боюнтырык салмадым.
Инди Эфрайыма боюнтырык
саларын.
Яхуда ер сүрер,
Якуп болса мала басар».

12 Өзүңиз үчин догрулык экип,
садык сөйги хасылыны оруң.
Тарп ериңизи ишләң.
Чүнки Реббе дилег этмек
вагты гелди.
Ол догрулыгы үстүңизе
ягдырар.

13 Сиз этмиш экип, адалатсызлык
ордуңыз.
Яланың мивесинден ийдиңиз.
Чүнки сиз өз ёлуңыза хем
сөвешиҗилериң көплүгине
байрындыңыз.

14 Халкың арасында уруш
гопгуны дөрәр.
Шалманың сөвеш гүнүнде
Бейтарбели вейран эдип,
энелер бала-чагалары билен
парчаланышы ялы,
әхли галаларың хараба
өврүлер.

15 Эй, Бейтел, пислигиңизиң
көпдүги үчин,
сизе хем шейле эдилер.
Даң атанда ысрайыл патышасы
бүтинлей хеләк болар.

11-нҗи бап

Реб өз халкыны сөййәр

1 «Ысрайылы яш вагтында сөйдүм,
оны – оглумы Мүсүрден
чагырдым.

2 Олар чагырылдыгыча,
Менден шонча узаклашдылар.
Багал бутуна гурбанлык
бердилер,
бутлара якымлы ыслы
түтетги якдылар.

3 Эфрайыма йөремеги Мен
өвретдим,
голумда гөтердим олары.
Мениң аладамы олар
билмедилер.

4 Олары ынсанперверлик йүплери,
сөйги баглары билен Өзүме
чекдим.
Боюнларындан
боюнтырыкларыны
галдырдым.
Эглип олара иймит бердим.

5 Олар Мүсүре доланарлар.
Ашур олара патышалык эдер.
Чүнки олар тобаны терк
этдилер.

6 Галаларында гылыч ялавланып,
дервезе гөзенеклерини гырар,
олары ниети-пәллери себәпли
ёк эдер.

7 Менден дәнмек пикири
халкымың йүрегине көк урды.
Бейик Худайы чагырсалар-да,
олара хич медет бермез.

8 Эй, Эфрайым, Мен сенден
нәдип эл чекейин?
Сени нәдип терк эдейин, эй,
Ысрайыл?
Адма галасында боланлары
саңа нәдип берейин?
Себойым галасына эденими
саңа-да эдейинми?
Калбымда йүрегим гобсунды.
Мениң мәхрим йылады.

9 Гызгын газабымы башыңыза
индермерин.
Эфрайымы яңадан вейран
этмерин.
Чүнки Мен ынсан дәл,
Худайдырын.
Сизиң араңызда Мукаддес
Болан.
Мен газап билен гелмерин.

10 Реб арслан ялы награ чекер.
Олар Реббиң ызына эерерлер.
Награ чекенде, Онуң чагалары
гүнбатардан титрешип гелер.

11 Мүсүрден гуш ялы,
Ашурдан гөгерчин ялы
титрешип гелерлер.
Олары өйлерине элтип гоярын».
Муны Реб айдяндыр.

Ысрайыла ве Яхуда гаршы хөкүм чыкар

12 Эфрайым яланчылык,
Ысрайыл хиле-мекирлик
билен дашымы гуршады.
Яхуда болса хениз Худай
билен йөрейәр.
Мукаддес Болана садык
боляр.

12-нжи бап

1 Эфрайым ел билен нахарланяр.
Узаклы гүн гүндогардан
гелен ели ковалаяр.
Яланчылыгы, зулумы артдыряр.
Ашур билен шертнама
баглашып,
Мүсүре зейтун ягыны
гөндерйәр.

2 Яхуда билен Реббиң давасы бар.
Тутан ёлуна гөрә Якуба
җезасыны берҗек.
Эденини гаршысына
гайтарҗак.

3 Эне гарнындака, Якуп өз
доганының өкҗесинден
тутды.
Етишен чагында Реб билен
гөрешди.

4 Перишде билен гөрешип, еңди.
Аглап онуң гөвнүни тапҗак
болды.
Худай оны Бейтелде тапды.
Шол ерде бизиң билен
геплешди.

5 Хөкмүрован Худай – Реб
Онуң таналян адыдыр!

6 Инди сен Худайың көмеги
билен оңа долан.
Садык сөйгини ве
адалатлылыгы саклап,
хемише өз Худайыңа умыт
баглап гөз дик.

7 Эфрайым тәҗирдир,
элиндәки галп терезиси билен
алдамагы сөййәр.

8 «Мен баядым – диер Эфрайым.
– Өзүм үчин гор топладым.
Мен нәме иш эденем болсам,
хич ким менден гүнә
тапмаз».

9 « Худайың Реб Мендирин.
Сени Мүсүрден чыкардым.
Байрамчылыкларда болшы ялы,
сени ене чадырда яшадарын.

10 Мен пыгамберлере гепледим,
Мен көп аянлык гөндердим.
Пыгамберлериң үсти билен
тымсаллар бердим».

11 Гилгатда этмиш бар,
оларың халкы нәмынасып.
Гилгалда өкүзлери гурбанлык
этдилер.
Шол себәпли оларың
гурбанлык сыпасы
сүрлен мейдандакы даш
үйшмеги ялы болар.

12 Якуп Сирия юрдуна гачды.
Ысрайыл ол ерде аял алмак
үчин хызмат этди.
Өйленмәге гоюн бакды.

13 Реб пыгамбер аркалы Ысрайылы
Мүсүрден алып чыкды.
Пыгамбер үсти билен оны
горады.

14 Эфрайым Таңрыны берк
газапландырды.
Шонуң үчин Таңры дөкүлен
ганы онуң башына гетирер.
Онуң масгара ишини өзүне
гайтарар.

13-нҗи бап

Реббиң газабы

1 Эфрайым гепләнде, адамлар
титрешди.
Онуң Ысрайылда мертебеси
бейгелди.
Йөне Багал бутуна сежде
этмекден гүнәли болуп
өлди.

2 Инди гүнә үстүне гүнә
эдйәрлер.
Күмүшден өзлерине бутлар
эдинйәрлер.
Бутлар уссатлык билен ясаляр.
Хеммеси уссаның ишидир.
Адамлара: «Гурбанлык
этсинлер!
Гөлелери өпсүнлер»
дийййәрлер.

3 Шонуң үчин олар сәхерки үмүр
ялы,
басым гураян чыг ялы,
хармандан соврулян харпык
дек,
түйнүкден чыкян түссе ялы
болҗаклар.

4 «Сени Мүсүрден чыкаран
Худайың Реб Мендирин.
Менден башга худайы
танамалы дәлсиң.
Менден башга халасгәр
ёкдур!

5 Чөлде, гурак топракда
саңа гөз-гулак болан
Мендирин.

6 Мениң нахарымдан, олар
дойдулар.
Дояндан соң олар текепбир
болдулар.
Соң олар Мени унутдылар.

7 Шонуң үчин мен олара арслан
ялы боларын.
Гаплаң кимин ёлуң якасында,
букуда гарашарын.

8 Чагаларындан айрылан айы
ялы топуларын,
оларың дөшүни чекелэрин.
Эне арслан кимин олары ийип
гутарарын.
Вагшы хайван ялы олары
парчаларын.

9 Мен сени ёк эдерин, эй,
Ысрайыл.
Ким саңа көмек эдер?

10 Сени халас эдер ялы,
сениң патышаң ниреде?
Сен: „Маңа патыша хем
хөкүмдар бер“ дийипдиң.
Сениң шәхерлериңдәки
хөкүмдарлар ниреде?

11 Мен гахарлы вагтымда саңа
патыша бердим.
Газабым җошанда болса
айырдым.

12 Эфрайымың этмишлери
багланды.
Гүнәлери сакланып гоюлды.

13 Ол акылсыз огулдыр.
Бургы азабы башланда –
вагты геленде, ол ятгыдан
чыкмаяр.

14 Мен өлүлер дүнйәсиниң
газабындан гутармайынмы
олары?
Олары өлүмден халас
этмәйинми?
Эй, өлүм, ханы сениң гыргын
кеселиң?
Эй, өлүлер дүнйәси, ханы
сениң вейранчылыгың?
Назарымдан рехими айрарын.

15 Эфрайым доганларының
арасында барлы-барҗамлы
болса-да,
Гүндогардан эпгек,
чөлден Реббиң ели өвсер.
Онуң чешмеси кесилер,
гуюсы гурап галар.
Хазынасындан шай-сеплери
таланар».

14-нҗи бап

1 Самария халкы өз гүнәсиниң
җезасыны чекер.
Чүнки Худая гаршы
чыкдылар.
Олар гылычдан хеләк боларлар.
Балалары ере язылып
парчаланар.
Хамыла аялларының гарны
ярылар.

Тоба ялканыш гетирйәр

2 Эй, Ысрайыл, Бейик Худайыңа
долан.
Сен этмишлериң себәпли
бүдредиң.

3 Шу дилег билен Реббе доланың.
«Бар этмишлеримизи геч.
Ягшы дилеглеримизи кабул эт.
Өкүз гурбанлыгына дерек

алкыш гурбанлыгыны хөдүр
эдерис.

4 Ашур бизи халас эдип билмез.
Сөвеше атланмарыс.
Инди эл билен ясан ишимизе
„худайымыз“ диймерис.
Чүнки етим Сенден мерхемет
тапяр».

5 «Оларың бивепалыгына
мелхем эдерин.
Мен олары чәксиз сөерин.
Чүнки Мениң газабым
олардан совулды.

6 Мен Ысрайыла ериң чыгы ялы
боларын.
Ол лилия гүли ялы ачылар.
Ливан кедри кимин көк урар.

7 Ол пудак яйрадар.
Оваданлыгы зейтун агаҗы
ялы болар.
Ливаның кедр агаҗы дейин
якымлы ыс сачар.

8 Олар доланып, Мениң саямда
яшарлар.
Бугдай кимин бол боларлар.
Үзүм ялы гүлләрлер.
Оларың ысы Ливан шерабы
ялы болар.

9 Эй, Эфрайым, бутлар билен
ишим ёк.
Дилегиңе җогап берип,
ыбадатыңа середйән
Мендирин.
Мен мыдам яшыл серви
ялыдырын.
Сениң бар мивелериң Менден
гелер».

10 Ким пайхаслы болса, бу
сөзлере дүшүнсин.
Ким дүшүнҗели болса, олары
билсин.
Чүнки Реббиң ёллары дүздүр.
Догручыллар ол ёлдан
гидйәрлер.
Эрбетлер ол ёлларда
бүдрейәрлер.